

ПОШИРЕННЯ СЕЙСМІЧНИХ ХВИЛЬ У ШАРУВАТОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ЧИСЛОВІ МЕТОДИ РОЗРАХУНКУ ХВИЛЬОВОГО ПОЛЯ

Вступ

Сьогодні існує достатньо багато методів розв'язування як прямих так і обернених динамічних задач сейсмології [1–8]. Метою представлено дослідження є моделювання хвильових процесів у неоднорідному середовищі, які викликані точковим джерелом. Для вирішення поставленого завдання ми використовуємо матричний метод Томсона–Хаскела та його модифікації. В роботах [6–8] розвинутий рекурентний метод для моделювання поля переміщення на вільній поверхні, коли джерело сейсмічних хвиль представлено тензором сейсмічного моменту. Результати досліджень показали, що матричний і рекурентний методи, які використовуються для розв'язування прямої динамічної задачі сейсміки, дають однакові результати.

Розрізняють два види внутрішніх джерел: розривні та об'ємні. Розривні пов'язані з внутрішньою поверхнею і являють собою ковзання по площині розриву. Об'ємні джерела — це явище, пов'язане із внутрішнім об'ємом, наприклад, раптове розширення деякої

тримірної області. У статті розглянуті розривні джерела. Математично таке вогнище описують двома способами: об'ємною силою, прикладеною до певного елемента середовища, який містить джерело, або розривами зміщень–напружень.

На великій відстані від розриву часто вдається спостерігати лише ті хвилі, у яких довжина хвилі набагато більша за лінійні розміри джерела. У такому випадку джерело розглядається як точкове.

Для опису джерела землетрусу ми використовуємо тензор сейсмічного моменту M_j . Він залежить від енергії вогнища та орієнтації розриву і несе всю інформацію про джерело. Тензор сейсмічного моменту M_j є тензором другого рангу, який описує суперпозицію трьох пар сил без моменту (діагональні елементи тензора M_j) і трьох подвійних пар сил з моментом (недіагональні елементи M_{ij} (рис.1).

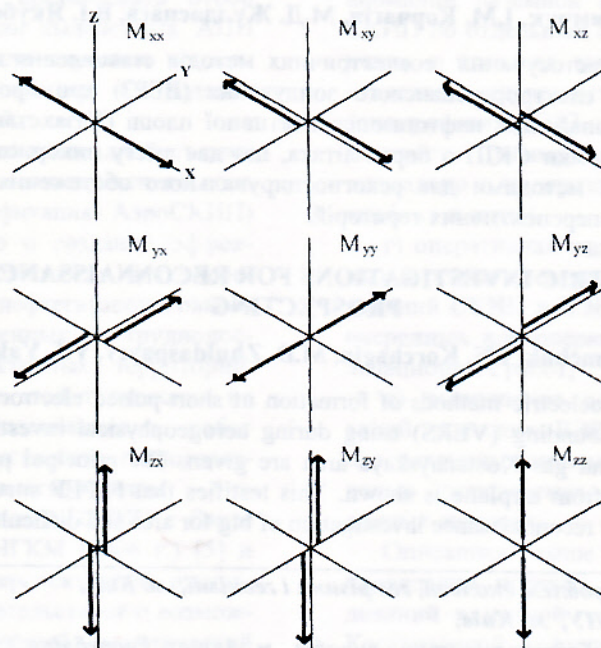

Рис. 1. Тензор сейсмічного моменту як силовий еквівалент дев'яти пар сил

Постановка задачі

Розглядається поширення сейсмічних хвиль у вертикально неоднорідному середовищі, яке моделюється системою однорідних ізотропних n -шарів на $(n+1)$ півпросторі з плоскими паралельними границями. Задана умова

жорсткого контакту на цих границях. На глибині H_s (рис.2) на деякій уявній границі s в однорідному ізотропному шарі діє точкове джерело, представлене тензором сейсмічного моменту M_j . Кожний ізотропний шар i характеризується товщиною шару h_i , модулем

зсуву μ_i і швидкостями поширення поздовжніх V_{pi} і поперечних V_{si} хвиль.

Поле переміщень шукаємо в циліндричній системі координат (r, φ, z) . Рис.2 ілюструє

вертикальний переріз шаруватого середовища для $\varphi = \text{const}$.

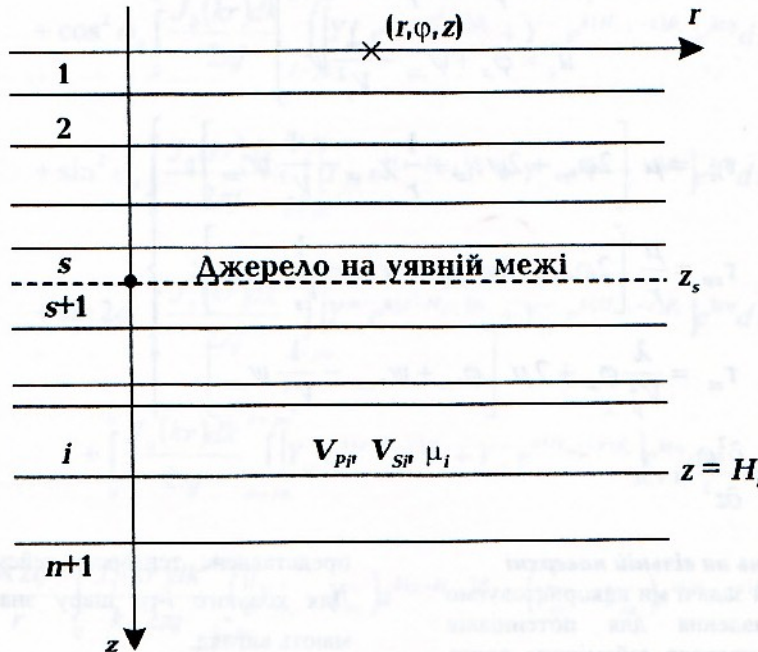

Рис. 2. Модель n -шаруватого середовища на $(n+1)$ півпросторі

Зміщення, викликані точковим джерелом в i -му шарі, задовольняють рівняння руху:

$$\rho_i \mathbf{u}_i = (\lambda_i + 2\mu_i) \nabla \times (\nabla \times \mathbf{u}_i) - \mu_i \nabla \times (\nabla \times \mathbf{u}_i) \quad (1)$$

Початкові умови є такими:

$$\begin{aligned} \mathbf{u}_i(\mathbf{r}, 0) &= 0; \\ \mathbf{u}_i(\mathbf{r}, 0) &= 0; \quad \mathbf{r} = (0, 0, z_s) \end{aligned} \quad (2)$$

На границях між шарами середовища задана умова жорсткого контакту (граничні умови):

$$\begin{aligned} \mathbf{u}_i(\mathbf{r}, t) &= \mathbf{u}_{i+1}(\mathbf{r}, t); \\ \tau_{zm_i}(\mathbf{r}, t) &= \tau_{zm_{i+1}}(\mathbf{r}, t), \\ \mathbf{r} &\neq (0, 0, z_s) \end{aligned} \quad (3)$$

Напруження на вільній поверхні відсутні:

$$\tau_{zm} = 0, \quad z = 0, \quad m = r, \varphi, z \quad (4)$$

λ, μ – коефіцієнти Ламе.

Крім того, задається умова випромінювання: сейсмічні хвилі з $(n+1)$ - півпростору не повертаються. Як було вказано вище, ми ставимо завдання побудувати поле переміщень на вільній поверхні шаруватого середовища, коли сейсмічні хвилі генеруються точковим

джерелом у вигляді тензора сейсмічного моменту. Для досягнення поставленої мети використовуємо матричний і рекурентний методи, які розвинуті в роботах [2, 6, 7].

Задача Коші (1)–(4) є достатньо вивчена. Переміщення і напруження в i -му шарі подамо через скалярний φ і векторні ψ, χ потенціали [9]:

$$\mathbf{u} = \nabla \varphi + \nabla \times (\nabla \times \mathbf{k} \psi) + \nabla \times \mathbf{k} \chi, \quad (5)$$

$$\left. \begin{aligned} \tau_{zr} &= \mu (u_{z,r} + u_{r,z}); \\ \tau_{z\varphi} &= \mu \left(u_{\varphi,z} + \frac{1}{r} u_{z,\varphi} \right); \\ \tau_{zz} &= \lambda \cdot \text{div} \mathbf{u} + 2\mu \cdot u_{z,z} \end{aligned} \right\} \quad (6)$$

де \mathbf{k} – одиничний вектор в напрямі осі z . За теоремою Ламе потенціали φ, ψ, χ вибираються так, щоб вони задовольняли хвильові рівняння:

$$\frac{\partial^2 \varphi}{\partial t^2} = V_p^2 \Delta \varphi, \quad \frac{\partial^2 \psi}{\partial t^2} = V_s^2 \Delta \psi, \quad \frac{\partial^2 \chi}{\partial t^2} = V_s^2 \Delta \chi. \quad (7)$$

Із (5)–(6):

$$\left. \begin{aligned} u_r &= \varphi_{,r} + \psi_{,rz} + \frac{1}{r} \chi_{,\varphi}; \\ u_\varphi &= \frac{1}{r} \varphi_{,\varphi} + \frac{1}{r} \psi_{,z\varphi} - \chi; \\ u_z &= \varphi_{,z} + \psi_{,zz} - \frac{1}{V_s^2} \psi \end{aligned} \right\} \quad (8)$$

$$\left. \begin{aligned} \tau_{rz} &= \mu \left[2\varphi_{,rz} + 2\psi_{,zzr} + \frac{1}{r} \chi_{,\varphi} - \frac{1}{V_s^2} \psi_{,rr} \right]; \\ \tau_{z\varphi} &= \frac{\mu}{r} \left[2\varphi_{,\varphi z} + 2\psi_{,zz\varphi} - r\chi_{,rz} - \frac{1}{V_s^2} \psi_{,rr\varphi} \right]; \\ \tau_{zz} &= \frac{\lambda}{V_p^2} \varphi_{,tt} + 2\mu \left[\varphi_{,zz} + \psi_{,zzz} - \frac{1}{V_s^2} \psi_{,ttz} \right], \end{aligned} \right\} \quad (9)$$

де $\varphi_{,z} = \frac{\partial \varphi}{\partial z}$, $\varphi_{,zz} = \frac{\partial^2 \varphi}{\partial z^2}$ і т.д.

Поле переміщень на вільній поверхні

Для розв'язування задачі ми використовуємо інтегральні представлення для потенціалів φ, ψ, χ [10], коли джерело сейсмічних хвиль

представлене тензором сейсмічного моменту.

Для кожного i -го шару значення $\varphi_i, \psi_i, \chi_i$ мають вигляд:

$$\begin{aligned} \varphi_i(r, \varphi_a, z, t) = & \cos \varphi_a \int_0^\infty \frac{k J_1(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[X_{xz_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\alpha_i} + X_{xz_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\alpha_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\ & + \sin \varphi_a \int_0^\infty \frac{k J_1(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[X_{yz_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\alpha_i} + X_{yz_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\alpha_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\ & + \cos^2 \varphi_a \int_0^\infty \frac{k J_0(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[X_{xx_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\alpha_i} + X_{xx_i}^- e^{-k(z-H_{i-1})\alpha_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\ & + \sin^2 \varphi_a \int_0^\infty \frac{k J_0(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[X_{yy_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\alpha_i} + X_{yy_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\alpha_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\ & + \sin 2\varphi_a \int_0^\infty \frac{k J_0(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[X_{xy_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\alpha_i} + X_{xy_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\alpha_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\ & + \frac{\cos^2 \varphi_a}{r} \int_0^\infty \frac{J_1(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[(X_{yy_i}^+ - X_{xx_i}^+) e^{k(z-H_{i-1})\alpha_i} + (X_{yy_i}^- - X_{xx_i}^-) e^{k(H_{i-1}-z)\alpha_i} \right] e^{kt\eta} d\eta - \\ & - \frac{2 \sin 2\varphi_a}{r} \int_0^\infty \frac{J_1(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[X_{xy_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\alpha_i} + X_{xy_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\alpha_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\ & + \int_0^\infty \frac{k J_0(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[X_{zz_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\alpha_i} + X_{zz_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\alpha_i} \right] e^{kt\eta} d\eta; \end{aligned} \quad (10)$$

$$\psi_i(r, \varphi_a, z, t) = - \left\{ \cos \varphi_a \int_0^\infty \frac{J_1(kr) dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Y_{xz_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + X_{xz_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \right. \quad (11)$$

$$\begin{aligned}
 & + \sin \varphi_a \int_0^{\infty} \frac{J_1(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Y_{yz_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Y_{yz_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\
 & + \cos^2 \varphi_a \int_0^{\infty} \frac{J_0(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Y_{xx_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Y_{xx_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\
 & + \sin^2 \varphi_a \int_0^{\infty} \frac{J_0(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Y_{yy_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Y_{yy_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\
 & + \sin 2\varphi_a \int_0^{\infty} \frac{J_0(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Y_{xy_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Y_{xy_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\
 & + \int_0^{\infty} \frac{J_0(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Y_{zz_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Y_{zz_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\
 & + \frac{\cos 2\varphi_a}{r} \int_0^{\infty} \frac{J_1(kr)dk}{k \cdot 2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[(Y_{yy_i}^+ - Y_{xx_i}^+) e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + (Y_{yy_i}^- - Y_{xx_i}^-) e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta - \\
 & - \frac{2\sin 2\varphi_a}{r} \int_0^{\infty} \frac{J_1(kr)dk}{k \cdot 2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[X_{xy_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Y_{xy_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta \}; \\
 \chi_i(r, \varphi_a, z, t) = & \sin \varphi_a \int_0^{\infty} \frac{kJ_1(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Z_{xz_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Z_{xz_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\
 & + \cos \varphi_a \int_0^{\infty} \frac{kJ_1(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Z_{yz_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Z_{yz_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\
 & + \sin 2\varphi_a \int_0^{\infty} \frac{kJ_0(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[(Z_{xx_i}^+ - Z_{yy_i}^-) e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + (Z_{xx_i}^- - Z_{yy_i}^+) e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta + \\
 & + \cos 2\varphi_a \int_0^{\infty} \frac{kJ_0(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Z_{xy_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Z_{xy_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta - \\
 & - \frac{2\sin 2\varphi_a}{r} \int_0^{\infty} \frac{J_1(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[(Z_{xx_i}^+ - Z_{yy_i}^+) e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + (Z_{xx_i}^- - Z_{yy_i}^-) e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta - \\
 & - \frac{2\cos 2\varphi_a}{r} \int_0^{\infty} \frac{J_1(kr)dk}{2\pi j} \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} \left[Z_{xy_i}^+ e^{k(z-H_{i-1})\beta_i} + Z_{xy_i}^- e^{k(H_{i-1}-z)\beta_i} \right] e^{kt\eta} d\eta,
 \end{aligned} \tag{12}$$

де $X_{xz_i}^+, X_{xz_i}^-$ описують дві хвилі, які поширюються в напрямі зростання z і зменшення z в i -му шарі. Аналогічно й інші пари функцій мають таке саме тлумачення.

Підставивши (10–12) в (8–9) і використавши початкові та граничні умови (2–3), одержуємо хвильове поле на вільній поверхні для дальньої зони:

$$\begin{aligned} u_z^{(0)}(r, \varphi_a, t) &= \int_0^\infty \frac{k^2 J_1(kr)}{2\pi j} dk \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} M_1(k, \eta, \varphi_a) \cdot g_{1z} \cdot e^{k\eta} d\eta + \int_0^\infty \frac{k^2 J_0(kr)}{2\pi j} dk \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} M_2(k, \eta, \varphi_a) \cdot g_{2z} e^{k\eta} d\eta + \\ &\quad + \int_0^\infty \frac{k^2 J_0(kr)}{2\pi j} dk \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} M_3(k, \eta, \varphi_a) \cdot g_{3z} \cdot e^{k\eta} d\eta; \\ u_r^{(0)}(r, \varphi_a, t) &= \int_0^\infty \frac{k^2 J_0(kr)}{2\pi j} dk \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} M_1(k, \eta, \varphi_a) \cdot g_{1r} \cdot e^{k\eta} d\eta + \int_0^\infty \frac{k^2 J_1(kr)}{2\pi j} dk \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} M_2(k, \eta, \varphi_a) \cdot g_{2r} e^{k\eta} d\eta + \\ &\quad + \int_0^\infty \frac{k^2 J_1(kr)}{2\pi j} dk \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} M_3(k, \eta, \varphi_a) \cdot g_{3r} \cdot e^{k\eta} d\eta; \\ u_\varphi^{(0)}(r, \varphi_a, t) &= \int_0^\infty \frac{k^2 J_0(kr)}{2\pi j} dk \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} M_5(k, \eta, \varphi_a) \cdot g_{5\varphi} \cdot e^{k\eta} d\eta + \int_0^\infty \frac{k^2 J_1(kr)}{2\pi j} dk \int_{\delta-j\infty}^{\delta+j\infty} M_6(k, \eta, \varphi_a) \cdot g_{6\varphi} e^{k\eta} d\eta \end{aligned} \quad (13)$$

Або:

$$\begin{aligned} \begin{pmatrix} u_z^{(0)} \\ u_r^{(0)} \end{pmatrix} &= \sum_{i=1}^3 \int_0^\infty k^2 \mathbf{I}_i L^{-1} [M_i g_i] dk, \quad u_\varphi^{(0)} = \sum_{i=5}^6 \int_0^\infty k^2 J_i L^{-1} [M_i g_{i\varphi}] dk \\ \mathbf{I}_1 &= \begin{pmatrix} J_1 & 0 \\ 0 & J_0 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{I}_2 = \begin{pmatrix} J_0 & 0 \\ 0 & J_1 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{I}_3 = \mathbf{I}_2, \\ g_i &= \begin{pmatrix} g_{iz} \\ g_{ir} \end{pmatrix}, \quad J_5 = J_0, \quad J_6 = J_1. \end{aligned} \quad (14)$$

Аналогічно одержуємо формули для ближньої зони:

$$\begin{aligned} \begin{pmatrix} u_r^{(0)} \\ u_\varphi^{(0)} \end{pmatrix} &= \frac{1}{r} \cdot \left(\int_0^\infty k \cdot J_1(kr) \cdot L^{-1} \cdot \left[\begin{pmatrix} M_1 \\ -M_5 \end{pmatrix} \cdot (g_{1r} + 2g_{5\varphi}) \right] dk + \right. \\ &\quad \left. + \int_0^\infty \left(k \cdot J_0(kr) - \frac{2J_1(kr)}{r} \right) \cdot L^{-1} \cdot \left[\begin{pmatrix} -M_4 \\ M_6 \end{pmatrix} \cdot (g_{3r} + 2g_{6\varphi}) \right] dk \right) \\ u_z^{(0)} &= \frac{1}{r} \cdot \int_0^\infty k \cdot J_1(kr) \cdot L^{-1} \cdot [M_4 \cdot g_{3z}] dk, \end{aligned} \quad (15)$$

де

$$\begin{aligned} M_1 &= M_{xz} \cos \varphi_a + M_{yz} \sin \varphi_a, \quad M_2 = M_{zz}, \\ M_3 &= \cos^2 \varphi_a \cdot M_{xx} + \sin^2 \varphi_a \cdot M_{yy} + \sin 2\varphi_a \cdot M_{xy}, \\ M_4 &= -\cos 2\varphi_a \cdot M_{xx} + \cos 2\varphi_a \cdot M_{yy} - 2 \sin 2\varphi_a \cdot M_{xy}, \\ M_5 &= M_{yz} \cos \varphi_a - M_{xz} \sin \varphi_a, \\ M_6 &= \sin 2\varphi_a \cdot M_{xx} - \sin 2\varphi_a \cdot M_{yy} - 2 \cos 2\varphi_a \cdot M_{xy}, \\ g_{1z} &= \left(-d_{21}'' + \frac{A}{B} d_{31}'' + \frac{M}{B} d_{41}'' \right) \cdot \frac{1}{2\pi\mu_s}, \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 g_{2z} &= \left\{ - \left[d_{22}'' \frac{1}{\rho_s V_p^2} + d_{23}'' \left(\frac{2V_s^2}{V_p^2} - 1 \right) \right] + \frac{A}{B} \left[d_{32}'' \cdot \frac{1}{\rho_s V_p^2} + d_{33}'' \left(\frac{2V_s^2}{V_p^2} - 1 \right) \right] + \right. \\
 &\quad \left. + \frac{M}{B} \left[d_{42}'' \frac{1}{\rho_s V_p^2} + d_{43}'' \left(\frac{2V_s^2}{V_p^2} - 1 \right) \right] \right\} \cdot \frac{1}{2\pi}, \\
 g_{3z} &= \left(-d_{23}'' + \frac{A}{B} d_{33}'' + \frac{M}{B} d_{43}'' \right) \cdot \frac{1}{2\pi}; \\
 g_{1r} &= \frac{1}{2\pi\mu_s} \cdot \left(-d_{11}'' + \frac{N}{B} d_{31}'' + \frac{A}{B} d_{41}'' \right), \\
 g_{2r} &= -\frac{1}{2\pi} \cdot \left\{ - \left[d_{12}'' \frac{1}{\rho_s V_p^2} + d_{13}'' \left(\frac{2V_s^2}{V_p^2} - 1 \right) \right] + \frac{N}{B} \left[d_{32}'' \cdot \frac{1}{\rho_s V_p^2} + d_{33}'' \left(\frac{2V_s^2}{V_p^2} - 1 \right) \right] + \right. \\
 &\quad \left. + \frac{A}{B} \left[d_{42}'' \frac{1}{\rho_s V_p^2} + d_{43}'' \left(\frac{2V_s^2}{V_p^2} - 1 \right) \right] \right\}, \\
 g_{3r} &= -\frac{1}{2\pi} \cdot \left(-d_{13}'' + \frac{N}{B} d_{33}'' + \frac{A}{B} d_{43}'' \right); \\
 g_{5\varphi} &= \left(-d_{11}'' - \frac{d_{12}^*}{d_{11}^*} d_{21}'' \right) \cdot \frac{1}{2\pi\mu_s}, \\
 g_{6\varphi} &= \left(-d_{12}'' - \frac{d_{12}^*}{d_{11}^*} d_{22}'' \right) \cdot \frac{1}{4\pi}.
 \end{aligned}$$

A, B, M, N — рекурентні співвідношення, описані в роботах [7, 8].

Числові методи розрахунку хвильового поля

Використовуємо формули (13) для розрахунку хвильового поля за допомогою рекурентного методу, а також матричного методу, який описаний в [10].

Як приклад, розглянемо модель середовища, як півпростір. Задаємо тензор сейсмічного моменту в часовій області у вигляді (16).

$$m = \begin{pmatrix} 5.687 \cdot 10^{13} & -7.805 \cdot 10^{13} & -1.498 \cdot 10^{13} \\ -7.805 \cdot 10^{13} & 2.046 \cdot 10^{13} & -9.594 \cdot 10^{13} \\ -1.498 \cdot 10^{13} & -9.594 \cdot 10^{13} & -7.733 \cdot 10^{13} \end{pmatrix} \quad (16)$$

Використовуючи програмний пакет MATLAB, одержуємо числові розрахунки хвильового поля за формулою (13) і табл. 1.

Епіцентрально відстань дорівнює 20 км.

Рисунки 3 і 4 ілюструють три компоненти поля переміщень на вільній поверхні, обчислені

за допомогою матричного та рекурентного методів, відповідно.

Теоретичні розрахунки часів вступу P і S хвиль дають такі значення:

$t_p = 3.33$ — час вступу P -хвилі;

$t_s = 5.63$ — час вступу S -хвилі.

Таблиця 1.

Параметри тестової моделі середовища

Номер шару	V_p , м/с	V_s , м/с	h , м	μ , Па
1	6000	3550	200	$3.2451 \cdot 10^{11}$
Півпростір	6000	3550	∞	$3.2451 \cdot 10^{11}$

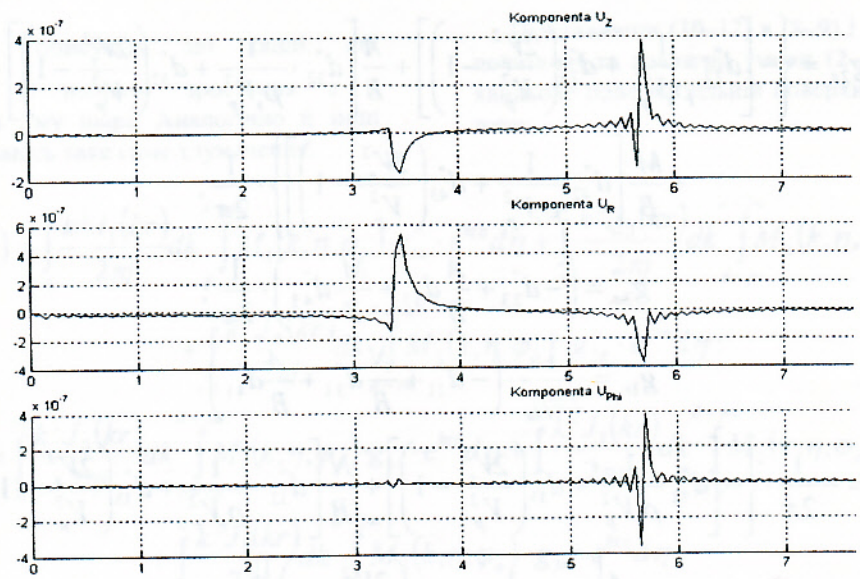

Рис. 3. Поле переміщення на вільній поверхні

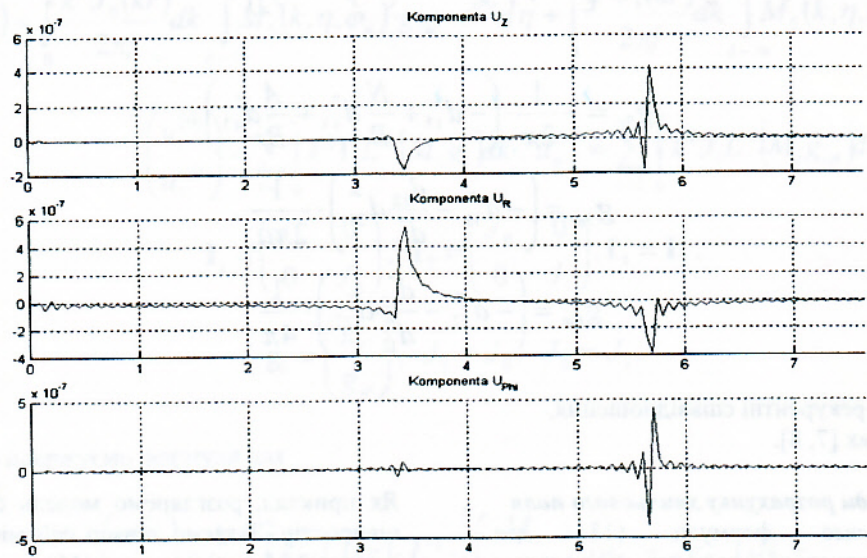

Рис. 4. Поле переміщення на вільній поверхні

Результати числових розрахунків хвильових полів на вільній поверхні однорідного півпростору показують, що матричний і рекурентний методи дають абсолютно однакові результати. Розглянемо складнішу модель середовища – три шари на півпросторі. Джерело знаходиться у другому шарі. Фізичні параметри середовища подані у табл. 2.

Використовується рекурентний метод побудови поля переміщення. Епіцентральна відстань дорівнює 10 км. Теоретичні розрахунки часів вступу Р і S хвиль дають наступні значення:
 $t_p = 1.62$ — час вступу Р-хвилі;
 $t_s = 2.76$ — час вступу S-хвилі.

Таблиця 2.

Параметри тришарової моделі середовища.

Номер шару	$V_p, \text{ м/с}$	$V_s, \text{ м/с}$	$h, \text{ м}$	$\mu, \text{ Па}$
1	6000	3550	200	$3.2451 \cdot 10^{11}$
2	6300	3700	200	$3.6278 \cdot 10^{11}$
3	6300	3700	100	$3.6278 \cdot 10^{11}$
Півпростір	7000	4000	∞	$4.4832 \cdot 10^{11}$

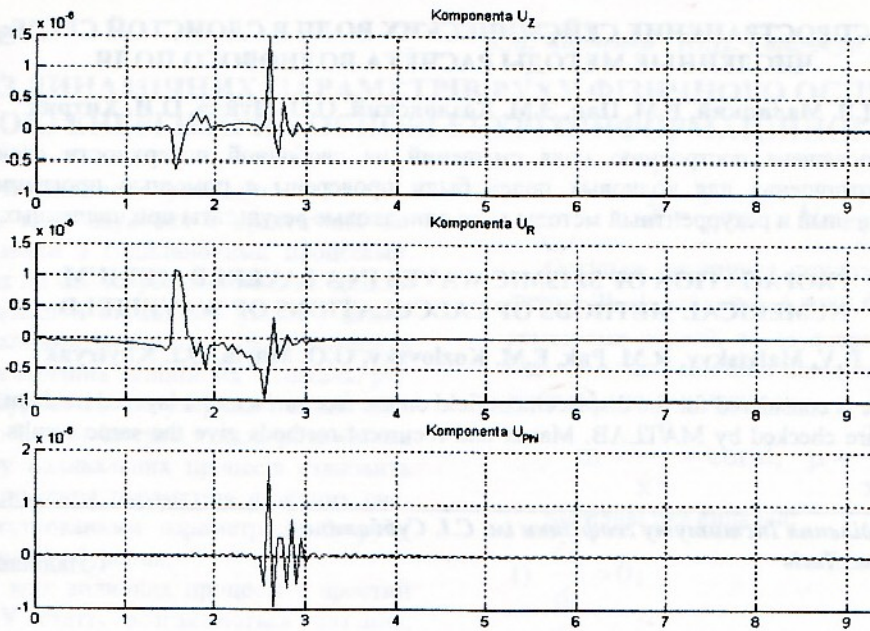

Рис. 5. Поле переміщення на вільній поверхні

Згідно з числовими розрахунками за формулами (13) ми одержали синтетичні сейсмограми (рис. 5), які відповідають часам вступу Р і S хвиль, розрахованих теоретично.

Висновки

Аналізуючи співвідношення для хвильового поля на вільній поверхні шаруватого середовища, можна зробити висновок, що на відміну від полів, викликаних довільно орієнтованою силою [10], присутній доданок, який являє собою зміщення в так званій проміжній зоні. Слід зазначити, що ми отримали строгі аналітичні співвідношення для хвильових полів, які містять об'ємні і поверхневі хвилі. Ці співвідношення будуть використані для аналізу параметрів джерела землетрусу.

Важливим є використання розподіленого джерела (залежність зміщення по розриву від просторових координат). Поверхня розриву розглядатиметься як сума прямокутників з різними векторами зміщення. Кожен прямокутник – окреме точкове джерело із своїм тензором сейсмічного моменту. В цьому випадку побудова хвильового поля зводиться до визначення сумарного зміщення хвильових полів для точкових джерел. Розв'язування таких задач планується в наступних дослідженнях.

Література

1. Аки К., Ричардс П. Количественная сейсмология. Теория и методы. – М.: Мир, 1983. – 520 с.
2. Молотков Л.А. Исследование распространения волн в пористых и трещиноватых средах на основе эффективных моделей Био

- и слоистых сред. – М.: Наука, 2001. – 348 с.
3. Kennet B.L.N. The seismic wavefield. – Cambridge: University Press, 2001. – 370 p.
4. Müller G. The reflectivity method: a tutorial. // Geophys. J. – 1985. – № 58. – P.153–174.
5. Червені В. Расчет синтетических сейсмограмм для одномерных и двумерных сред // Численные методы в сейсмических исследованиях. – Новосибирск, 1983. – С. 41–53.
6. Малицкий Д.В. Решение прямой двумерной задачи теории распространения волн на основе рекуррентного подхода // Геофиз. журн. – 1994. – № 4. – С. 62–64.
7. Малицкий Д.В. Основные принципы розв'язання динамічної задачі сейсмології на основі рекуррентного підходу // Геофиз. журн. – 1988. – № 5. – С.96–98.
8. Малицкий Д.В., Пак Р.М. Використання рекуррентного методу для розв'язання задач сейсмології // Геофиз. журн. – 2004. – № 6. – С. 168–173.
9. Пак Р.М., Малицкий Д.В. Визначення хвильових потенціалів у формі інтегральних перетворень для ефективно-точкової дислокації // Геодинаміка. – 2004. – № 1 (4). – С. 68–74.
10. Пак Р.М. Моделювання хвильового поля, збудженого глибинним джерелом у вертикально-неоднорідному середовищі // Геофиз. журн. – 2005. – № 5. – С. 887–894.
11. Малицкий Д.М. Моделювання хвильових полів, збудованих ефективно-точковою дислокацією // Вісник КНУ. – 2007. – № 41. – С. 25–29.

**РАСПРОСТРАНЕНИЕ СЕЙСМИЧЕСКИХ ВОЛН В СЛОИСТОЙ СРЕДЕ:
ЧИСЛЕННЫЕ МЕТОДЫ РАСЧЁТА ВОЛНОВОГО ПОЛЯ**

Д.В. Малицкий, Р.М. Пак, Э.М. Козловский, О.О. Муйла, О.И. Хитряк

Работа посвящена построению поля смещений на свободной поверхности слоистой среды. Полученные соотношения для волновых полей были проверены с помощью программного пакета MATLAB. Матричный и рекуррентный методы дали одинаковые результаты при численных расчётах.

**PROPAGATION OF SEISMIC WAVES IN A LAYERED MEDIUM:
NUMERICAL METHODS OF CALCULATIONS OF WAVEFIELD**

D.V. Malitskiy, R.M. Pak, E.M. Kozlovsky, O.O. Muyla, O.I. Khytryak

This article is considered for the displacement field on the free surface of a layered medium. The relations of a wave field are checked by MATLAB. Matrix and recurrent methods give the same results for numerical calculations.

*Карпатське відділення Інституту геофізики ім. С.І. Субботіна
НАН України, м. Львів*

Надійшла 06.12.2007